

# Observant el món, de reüll

2a divisió B. El Llagostera, que depèn d'ell mateix per quedar primer, mira tímidament la situació en els altres grups i els possibles rivals en una hipotètica eliminatòria de campions



Jordi Lopez i Pitu planifiquen una jugada estratègica durant un matx Foto: LLU S SERRAT.

En un acte clar de tranquil·litat, d'anar amb peus de plom i intentant que no hi hagi un excés de confiança, la plantilla i el cos tècnic del Llagostera no volen ni sentir a parlar dels possibles rivals que els poden tocar en la desitjada fase d'ascens, que es podria assolir matemàticament demà, en la visita a la ciutat esportiva del Llevant (a les 18.00 h), a Bunyol. La posició s'entén, i probablement és l'adequada per a qualsevol esportista que no té l'objectiu encara lligat però que sap que només dues errades de nivell majúscul el podrien privar d'una fita a l'abast de pocs. Amb tres punts, els del Gironès certificarien la seva participació en la fase d'ascens a segona A i, en espera dels resultats de diumenge, fins i tot assegurarien el campionat de lliga –necessiten que l'Hospitalet no guanyi, a casa, el ja descendit Ontinyent–. Llavors serà el moment de mirar amb més profunditat els altres tres grups de segona B i estudiar els possibles rivals que es poden trobar en el camí.

Un únic campió L'Albacete és l'únic equip que ja és campió del seu grup, el quart. El conjunt castellà, que se sosté sota el mecenatge del jugador del Barça Andrés Iniesta, ha aprofitat molt bé la decaiguda de La Hoya de Llorca, el clar dominador en el primer tram de lliga, i disputarà l'eliminatòria de campions per tornar a segona A tres temporades després. Un altre líder que ho té molt bé per obtenir el títol és el Racing de Santander (grup 1), un dels clàssics del futbol estatal, que després del traumàtic descens del curs passat intenta, a la desesperada, tornar al futbol professional com a via de salvació per a l'entitat. Els cantàbrics tenen un marge de cinc punts respecte al segon classificat, el Gijuelo, quan falten dues jornades. Un sol punt en el pròxim partit, a casa, contra l'Ourense el convertiria matemàticament en campió de lliga. En l'últim grup, el segon, la igualtat és molt semblant a la del grup tercer, on hi ha el Llagostera i els altres equips catalans. I és que, el Sestao, on milita un vell conegut del Girona, Jito Silvestre –pitxitxi amb 24 gols–, només té un punt de distància respecte al segon, el Leganés, i tres respecte a dos dels filials més potents, el Las Palmas B i l'Atletic Club B. La igualtat en aquest grup és tan elevada que encara hi ha fins a set equips amb possibilitats d'accedir a una de les quatre primeres places de la classificació i disputar la fase d'ascens.

Si no fos campió, el Llagostera es podria veure les cares amb rivals també potents que encara lluiten per accedir als llocs privilegiats, com ara el Cadis, el Cartagena, el Guadalajara, els dos filials esmentats, l'Avilés, el Racing de Ferrol i l'Oviedo. La duresa serà extrema, però primer cal sumar els tres punts contra el Llevant B, un pas que seria definitiu per acabar de fer totes les càbales i centrar algun esforç en l'anàlisi de rivals.

Publicat a:

Font del document:

<http://www.lesportiudecatalunya.cat/nel9/article/8-esports/52-futbol-catala/737651-observant-el-mon-de-reuell.html?piwi>

k\_campaign=rss&piwik\_kwd=mesEsports&utm\_source=rss&utm\_medium=mesEsports&utm\_campaign=rss